

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.35. Liber Evangelium æternum dictus condemnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sed Universitatem inter ac Dominicanos Secul. XIII.
 orta diffidia illius gradum retardabant. A.C. 1256.

Quem tamen mense Februario 1256 assecutus cum esset, per Universitatem illi non licuit facere suum principium seu actum necessarium, ut solenni ritu Doctor crearetur. Tum jubente Humberto Romanensi quinto Ordinis Magistro Generali profectus in Italiam se Anagniam ad summum Pontificem contulit, ubi Albertus Magnus jam anni spatio, & S. Bonaventura aderant. Cuncti tres illic Ordines suos contra Guilielmum de Sancto Amore defendere conabantur ac efficere, ut ejus liber de periculis novissimorum temporum damnaretur.

p. 252.

p. 215.

§. XXXV.

*Liber Evangelium Æternum dictus
 condemnatur.*

Contrario Universitatis oratores urgebant damnationem *Evangelii æterni*, quod Joanni Parmensi tribuebatur; & odium libri non in solos Fratres Minores, quorum Minister Generalis fuerat, sed in omnes Religiosos Mendicantes conferebant. Igitur Papa Alexander librum non posse non damnari videns caute voluit, ut Cardinales Hugo a Sancto Charo, ac

Matth. Pav.
 p. 806. 807.

Episcopus Messanensis, ambo Ordinis Prædicatorum illum clam condemnarent, cu-

Sæcul. XIII. rarentque flammis tradi. Errores, quos
A.C. 1256. continebat, in puncta viginti septem re-
 dacti sunt, ut refert Inquisitor Emericus
 ejusdem Ordinis Religiosus, qui centum
 annis posterior vivebat. Illorum sum-
 mam vide!

Abbatis Joachimi Doctrina doctrinæ
 Christi, & quod consequitur, veteri novæ-
 que legi præstat. Nam Christi evangelium,
 & nova lex non ducit ad perfectionem:
 debet aboleri ut prisca; nec durabit nisi
 usque ad annum 1260. Hic tertius or-
 bis status erit tempus Spiritus Sancti: qui
 tunc vivent, in statu perfectionis vivent:
 aliud evangelium erit, aliudque sacerdo-
 tium, & concionatores hujus ultimi sta-
 tus majorem habebunt authoritatem,
 quam oratores Ecclesiæ primitivæ. Non
 spiritualis, sed litterarii duntaxat novæ
 legis sensus intelligentia Papæ concredi-
 ta fuit. Recte agebant Græci, dum se
 ab Ecclesia Romana disjungebant; & ma-
 gis sequuntur spiritum, quam Latini:
 quemadmodum Filius operatur saluti La-
 tinorum, sic Pater æternus Græcorum
 saluti operatur. Quantacunque Deus
 calamitate Judæos hoc in orbe affligat,
 conservabit tamen eos, & quamvis in se-
 cta sua permaneant, demum ab omnibus
 reliquorum hominum injuriis liberabit.
 Christus & Apostoli non fuere perfecti in
 vita contemplativa: hæc a tempore Ab-
 batis

batis Joachimi denique fructus parere ^{Sæcul. XIII.}
 cœpit: eo usque activa tantum vita erat ^{A. C. 1256.}
 utilis; qualis modo non est amplius:
 quamobrem Clericatus cessabit; & in-
 ter Religiosos eminebit Ordo cæteris cun-
 ctis dignior, prædictus a Psalmista ca-
 nente: *Funes ceciderunt mihi in præclaris:* ^{Psal. 15. v. 6.}
etenim hæreditas mea præclara est mihi. Nec
 ullus homo mere homo aliis spiritualia
 docendis idoneus est, nisi nudis eat pedi-
 bus. Sic duo habemus indicia, cujus Or-
 dinis fuerit author *Evangelii Æterni.*

Dicebat etiam: Hujus tertii generis
 homines, nempe Religiosi, non tenentur,
 ut alii, pro tuenda fide se morti expone-
 re: quando vexabuntur a Clero, transi-
 bunt ad ethnicos: timendumque, ne tran-
 seant, ut eos ad bellum Ecclesiæ Roma-
 næ inferendum inducant, sicut in Apo- ^{Apoc. 17. v. 16}
 calypsi scriptum est. En errata ex *Evan-* ^{Sup. lib. 83.}
gelio Æterno excerpta: Memineris, oportet, Joannem Parmensem ad Græcos ve-
 nisse, ut eos Ecclesiæ Latinæ reconcilia-
 ret. Tunc ejus oculos ferire, animum-
 que commovere potuerant bonæ quæ-
 dam reliquiæ veteris disciplinæ, præser-
 tim frugalitatis paupertatisque Græco-
 rum Episcoporum tam diversæ a fastu &
 magnitudine temporali Episcoporum La-
 tinorum sui seculi. Videbimus postea,
 inter Fratres Minores longo tempore fuis-

Sæcul. XIII. se privatos quosdam Abbatis Joachimi
A. C. 1256. deliramentis captos.

§. XXXVI.

Sicilia Regi Angliæ offertur.

Anon. ap.
Ughell. to 9.
p. 843. 844.

Rayn. an.
1255. n. 8.
Ughell. to. 2.
p. 25.
M. Par.
p. 779.

Papam Alexandrum jam inde ab initio sui pontificatus maxime occupabat bellum suum contra Manfredum, cujus res indies bellius procedebant. Anno priore 1255 Legatus Octavianus partes summi Pontificis debiliores videns ad pac-tionem venerat, per quam illi Principi ac nepoti ejus Conradino regnum Siculum cedebat, excepto agro Laborino, qui Ecclesiæ maneret obnoxius. Sed Alexander hanc pac-tionem minime ratam & Siciliæ solium pro vacuo habens, id Anglorum Regi Henrico pro Edmundo altero ipsius filio obtulit, ut jam Innocentius IV. fecerat: & conditiones hujus concessionis statutæ fuerant. Jacobus Bombacambius Episcopus Bononiensis Ord. Prædicatorum a Papa hoc fine missus in Angliam, coram Regni Proceribus magno numero congregatis juvenem Principem Edmundum in possessionem Siciliæ Apuliæque per annulum Papæ nomine illi datum inauguravit post festum S. Lucæ diem scilicet sub finem Octobris anno 1255.

Post